

र्थान्तरार्थं यत् तद्वाचिनि परे पूर्णपदं प्रकृत्या । ४० ।
 उपदाह । ‘अर्थे’ पा० । अर्थे परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या । देवा-
 र्थम् । ‘क्ते च’ पा० । ज्ञान्ते परे चतुर्थ्यन्तं प्रकृत्या । ४१ ।
 गोहितम् । ‘कर्मधारयेऽनिष्ठा’ पा० । ज्ञान्ते परे पूर्व-
 मनिष्ठान्तं प्रकृत्या । श्रेणिकताः पूगकताः श्रेण्या कृत-
 मित्यादौ न । निष्ठान्तस्यापि न, कृताकृतम् । ‘अहीने
 द्वितीया’ पा० । अहीनवाचिनि समासे ज्ञान्ते परे
 द्वितीयान्तं प्रकृत्या । कटं श्रितः कटश्रितः । आमगतः ‘अ-
 तुषसर्ग इति वक्तव्यम्’ वार्त्ति० । नेह सुखप्राप्तः कटश्रितः ।
 ‘तृतीया कर्मणि’ पा० । कर्मवाचकज्ञान्ते परे तृतीयान्तं
 प्रकृत्या । रुद्रहृतः महाराजहृतः । कर्मणि किं रघेना-
 यातः रथायात इत्यादौ न । ‘गतिरनन्तरः’ पा० ।
 कर्मार्थं ज्ञान्ते परेऽव्ययहितोगतिः प्रकृत्या । उरोहि-
 तम् । व्यवधाने तु न अव्युद्धृतः । ‘तादौ च निति
 कृत्यतो’ पा० । तकारादौ निति तुशब्दभिन्ने कृति परे
 गतिरनन्तरः प्रकृत्या । ‘प्रभूतौ सङ्गतिः गौः’ कतृस्वरा-
 पवादः । तौ तु न, आगन्तुः । ‘तवै चान्तश्च युगपत्’ पा० ।
 तवै प्रत्ययान्तस्यान्त उदात्तः गतिश्चानन्तरः प्रकृत्या तच्च
 युगपत् । अन्ये तवै । ‘अनिगन्तोऽञ्चतो वप्रत्यये’ पा० ।
 अनिगन्तगतिर्वप्रत्ययान्ताञ्चतो परं प्रकृत्या । ‘शेपराञ्च-
 स्तान्’ ‘न्यधी’ पा० । तस्मिन् परे न्यधी गतो प्रकृत्या ।
 न्यङ्-अध्यङ् । ‘ईषदन्यतरस्याम्’ पा० । ईषत्कडारः ।
 ईषद्भेद इत्यादौ तु कतृस्वरएव । ‘हिरण्यपरिमाणं धने’
 पा० । वा प्रकृत्या । हिसुवर्णधनं कर्मधारयः । ‘प्रथमोऽ-
 चिरोपसम्पत्तौ’ पा० । प्रथमः प्रकृत्या नूतनत्वे । प्रथमवैया-
 करणः । सम्प्रति व्याकरणमध्येतं प्रठस इत्यर्थः । सु-
 खार्थत्वे तु न । ‘कतरकतमौ कर्मधारये’ पा० । वा
 प्रकृत्या । कतरकठः । ‘आर्थोऽब्राह्मणकुमारयोः’ पा० ।
 कर्म० प्रकृत्या । आर्थब्राह्मणः आर्थिकुमारः । ‘राजा च’
 पा० । राजब्राह्मणः राजकुमारः । ‘पठौ प्रत्येनसि’ पा० ।
 पठन्तोराराजा प्रत्येनसि परे वा प्रकृत्या । राजप्रत्ये-
 नाः । कर्म० न । ‘क्ते नित्यार्थे’ पा० । ज्ञान्ते परे
 नित्यार्थे समासे पूर्वं प्रकृत्या । नित्यकृतितः ‘यामः
 शिल्पिनि’ पा० । वा प्रकृत्या । यामनापितः । अशिल्पिनि
 न, यामरथ्या । ‘राजा च प्रशंसायाम्’ पा० । शिल्पि-
 वाचिनि परे प्रशंसार्थं राजपदं वा प्रकृत्या । राज-
 नापितः राजकुलालः । अशिल्पिनि तु राजहस्तोत्यादौ न ।

एवम् अन्तोदात्ततापवादं पूर्वपदप्रकृतिस्वरम्भि-

धाय आद्युदात्तस्वरमपि तदपवादतयाऽभिदधे ।

‘आदिबुदात्तः’ पा० । अधिकारोऽयम् । ‘सम्प्रसीहारिणौ
 चस्योऽहरणे’ पा० । सम्प्रत्यन्तं हारिवाचि च आद्युदात्त-
 स्यात् धस्ये परे अहरणे । देयं यः स्वीकरोति स हारो-
 त्युच्यते धर्म्ममित्याचारनियतं देयम् । सुकुटेकार्णा-
 पणम् । हृषेद्विपदिका । संज्ञायामिति सम्प्रसीसमासः
 कारणान्नि चेत्यलुक् । याज्ञिकाश्चः वैयाकरणहृत्तो ।
 क्विदयमाचारः सुकुटादिषु । कार्णापणादि भूतित्वेन
 देयम् याज्ञिकादीनां त्वश्चादिरिति तत्र याज्ञिकादीनां
 धस्यरूपदेयस्य स्वीकारित्वात् याज्ञिकादिपदस्यो-
 दात्तत्वम् । बीजनिषेकादुत्तरकालं देहपुच्छार्थं यदुदीयते
 तद्वरणं तस्मिन् परे न । वाडयहरणम् । वडवाया अयं
 वाडयः तस्मिन् हरणमित्यर्थः । परोऽपि कतृस्वरो
 हारिस्वरेण बाध्यते इत्यहरणनिषेधेन स्थापितम् । ‘युक्ते
 च’ पा० । युक्तवाचिनि समासे पूर्वमाद्युदात्तम् । गोव-
 ज्ञवः । कर्त्तव्ये तत्परश्चेह युक्तः । ‘विभाषाध्यक्षे’
 पा० । अध्यक्षे परे प्रायुक्तं वा । गवाध्यक्षः । ‘पा-
 पञ्च शिल्पिनि’ पा० । पापनापितः । पापाण्यके इति
 प्रतिपदोक्तस्यैव पङ्कणात् षष्ठीसमासे न । ‘गोत्रान्ते वासि
 साणवत्राङ्गणेषु क्षेपे’ पा० । क्षेपे नम्ये एषु पूर्व-
 पदमाद्युदात्तं स्यात् । तत्र गोत्रे भार्यासौश्रुतः ।
 सुश्रुतापत्यस्य भार्यप्रधानतयेह क्षेपः । अन्येवासिनि ।
 कुमारीदात्याः ओदनपाणिनीयाः । कुमार्यादिदाभका
 मनयैव दात्यादिप्रोक्तशास्त्राध्यायिनां क्षेपः । भिक्षा-
 न्नाणवः भिक्षां कस्येऽहमिति साणवः इति क्षेपः ।
 भयब्राह्मणः भयेन ब्राह्मणः सम्प्रदाते इति क्षेपः ।
 ‘अङ्गानि सैरेये’ पा० । सधुसैरेयः सधुनो सदाङ्गत्वात्
 तत्परं तथात्वम् । ‘भक्तास्त्राजदर्थेषु’ पा० । भिक्षा-
 दयोऽङ्गविशेषाः कंसादिरूपपात्रस्य तदर्थत्वात् तत्परं भि-
 क्षादीनां प्रायुक्तम् । भिक्षाकंसः भाजीकंसः । ‘गो-
 विहालसि हंसैश्चैवेषूपमाने’ पा० । उपमानवाचिषु
 एषु पूर्वपदमाद्युदात्तम् । धान्यगवः धान्यं गौरिवेति
 वाक्ये गवाकृत्या सन्निविशेत धान्यं धान्यगवः । गोवि-
 डालः । तृणसिंहः सक्तुसैश्वरः । ‘अके जीविकार्थे’ पा० ।
 अकान्ते परे जीविकार्थवाचिनि समासे पूर्वपदमाद्यु-
 दात्तम् । दन्तलेखकः । दन्तलेखनेन जीविकया ।
 ‘प्राचां क्रीडायाम्’ पा० । प्राच्यानां क्रीडावाचिनि
 समासे अकान्तं परे प्रायुक्तम् । उद्दालपुष्पभक्षिका ।